పుత్రభేదం

వెంపాశ్రీ

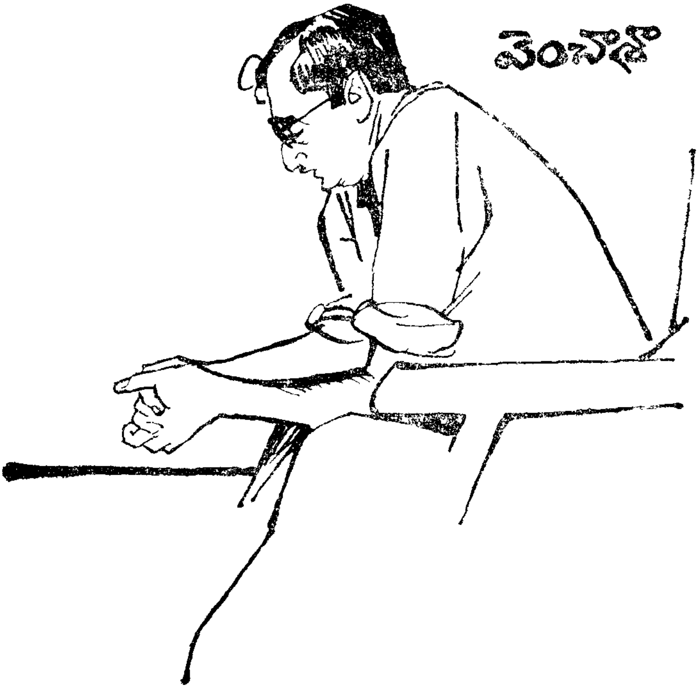

రాత్రి ఎనిమిది - భోజనాలవేళ -

ఆకలి అవుతోంది. అందరం కనిపెట్టుకుని ఉన్నాం. మావాడింకా ఊడిపడ లేదు. మిగతా పిల్లలందరూ రుసరుస లాడుతున్నారు. మా అమ్మాయి బి ఏ. చదువుతోంది. అన్నగారింకా రాలేదని ఆగ్రహపడుతోంది. "ఎంత తను ఉద్యోగంలో చేరితేమాత్రం... నాన్నగారు కనిపెట్టుకుని ఉంటారు పెందలాడే ఇంటికి చేరుకోవాల్నని తెలియకక్కర్లే" అని అంటున్నది.

"అమ్మాయీ ఉద్యోగం ఉద్యోగం అంటున్నావ్. వాడు ఉద్యోగంలో చేరి ఒక నెలేగా అయింది. ఇవ్వాళ జీతం అందుకున్నాడేమో. వస్తాడు మరి. స్నేహితులతో ఎక్కడికన్నా వెళ్ళి ఉంటాడు" అని సమాధాన పరుస్తున్నది మా శ్రీమతి. మిగతా ముగ్గురు పిల్లలూ చిన్నవాళ్ళు. ఆ సమయంలో వాళ్ళకు ఆకలితప్ప మరోటి తెలియడంలేదు. గిలగిల్లాడుతున్నారు. శ్రీమతి భోజనాలకు అంతా సిద్ధంచేసింది.

నాకూ ఆకలి అవుతున్నది కాని ఆలోచిస్తున్నాను. మొన్న మొన్న పెళ్ళి అయినట్లున్నది. పాతికేళ్ళయినా - పెళ్ళిహడావుడి, శోభనంనాటి రాత్రి, ఆ తర్వాత సంవత్సరం లోపల దీపావళి పండక్కు అత్తవారింటికి ప్రయాణం. పండగభోజనం. పండగ సరదా. టపాకాయలవెలుగు. విష్ణుచక్రం, వెలుతురుసున్నాలు ఆ సున్నాల్లో కిలకిలా నవ్వుతున్న లలిత. ఆ మరుసటి సంవత్సరం దీపావళికి... గోపి మరీ పసివాడు నెలన్నా నిండలేదు. లలిత బాలింత. అసలే పచ్చటి శరీరం. ఆరోజుమధ్యాన్నం భోజనాలయినతరువాత, తమలపాకు చిలకలు నాకిచ్చి తను వేసుకున్నది. చెవుల్లో దూది, ఎర్రటి పెదిమలు. నుదుట పావలాఅంత కుంకుమ. రెపరెపలాడుతున్న కెంపురంగు కొత్తచీరె. లేత తమలపాకులా ఉంది లలిత.

ఇల్లంతా సందడిగాఉంది. ఇంట్లో అత్తగారూ బావమరదులు మరదళ్ళు ఒకరకంగా కోలాహలంగానే ఉంది. లలితకు దగ్గరగా వెళ్ళి కూర్చుందామనిపించింది. వీలుపడలేదు. దూరంగా కుర్చీలో కూర్చుని లలితను చూస్తున్నాను

ఆనాటికి నెలన్నా నిండని గోపి పెద్దవాడయ్యాడు. బీకామ్ ప్యాసయినాడు. ప్యాసయిన ఆర్నెల్లకు ఉద్యోగం దొరికింది. జీతం మూడు వందలని మురిసిపోయింది లలిత గోపి తరువాత గౌరి, గౌరితరువాత హరి, తరువాత రవి, ఉమ. ఈ అయిదుగురూ నాకూ లలితకూ పంచప్రాణాలు కాలం కదంతొక్కినట్లే ఉంది. కళ్ళు మూసి కళ్ళు తెరిచినట్టుగా ఉంది

విష్ణుచక్రం వెలుతురు సున్నాలలోంచి ఇంకా బయటపడలేదు నేను.

"గోపీకి నూరేళ్ళు" అంటున్నది లలిత.

గోపి బాణంలా ఇంట్లోకి దూసుకు వచ్చేడు. వస్తూనే 'సారీ...నాన్నగారూ! నాకోసం అంతా కనిపెట్టుకుని ఉన్నారు. కొంచెం ఆలస్యం అయిపోయింది. ఆఫీసులో స్నేహితులు కొంతమంది పార్టీ ఇవ్వాలని గోల చేసేరు' అన్నాడు

అంటూనే గబగబా పెరట్లోకి వెళ్ళేడు కాళ్ళు కడుక్కుని రావడానికి.

లలితను పక్కకుపిల్చేను. మరీ దగ్గరగా వచ్చింది ఏదో రహస్యం చెప్తాననుకుని.

"గోపీని జీతం విషయం ఏమీ అడగద్దు" అన్నాను.

"నేనంత తెలివితక్కువదా న్ననుకున్నారా" అన్నది లలిత తృప్తిగా నవ్వుతూ.

అందరం భోజనాలకు కూర్చున్నాం. మా అందరి భోజనాలు వడి

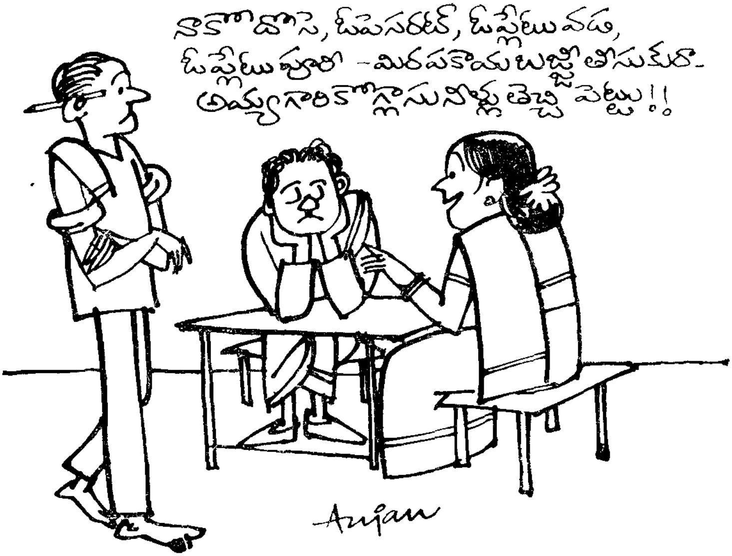

వడిగా సాగుతున్నాయి. గోపీమాత్రం నెమ్మదిగా కొంచెంకొంచెం తింటూ నెమరువేస్తున్నాడు.

"అన్నాయ్‌కి ఇంటి భోజనం పసించ లేదు. పెద్ద ఉద్యోగస్తుడు కదూ..." అంటున్నది గౌరి

గోపీ చిరాకుతో, "నే ఉద్యోగం చేస్తున్నానని అంత కుళ్లెందుకూ నీకు" అన్నాడు.

"మహా వెలగబెట్టావులే..." అన్నది గౌరి.

"మీ రిద్దరూ పెద్దవాళ్లవుతున్నారు. ఇంకా చిన్నపిల్లల్లా కీచులాడుకుంటే ఎలా .." అని ఇద్దర్నీ సమాధాన పర్చింది లలిత

గోపీకి గౌరికి వయస్సులో తేడా రెండుసంవత్సరాలు. ఇద్దరూ చిన్నప్పటి నుండీ కీచులాడుకోవడం పరిపాటి. గోపీకి గౌరి అంటే ప్రాణం... గౌరికి గోపీ అంటే ప్రాణం. ఇట్టే పోట్లాడుకుంటారు. ఇట్టే కలుస్తారు మళ్ళీ... ఒకసారి గౌరికి జ్వరం వచ్చినప్పుడు... అప్పుడు గౌరికి పదేళ్లు. మూలుగుతూ పడుకున్నది. వళ్లు సలసల కాగిపోతున్నది. గోపి బిక్కమొగం వేసుకుని మాటిమాటికీ గౌరిని వచ్చి చూస్తూ, అమ్మా, ఇంకా గౌరికి జ్వరం తగ్గలేదమ్మా అని ఏడుస్తూ కూచున్నాడు. ఆ ఏడుపు బయటకు వినిపించడంలేదు. లోపల ఇముడ్చుకోలేకపోతున్నాడు. నాకు వాణ్ణిచూస్తే జాలేసింది. పిల్లలకు జ్వరాలు వస్తుంటయి, తగ్గుతుంటయి...

ఇవి అందరిళ్ళల్లోనూ సహజం. కాని గౌరికి జ్వరం వస్తే గోపి గిజగిజ తన్ను కున్నాడు. కాలుగాలిన పిల్లిలా అటూ ఇటూ తిరిగాడు——

ఆడుకుంటూ పోట్లాడుకుంటూరు... పోట్లాడుకుంటూ ఆడుకుంటూరు...ఆడు కుంటూ పోట్లాడుకుంటూ మాట్లాడు కుంటూరు.

నూనూగుమీసాలు, పిల్లిగడ్డం...

వాడు కాలేజీలో చేరినపుడు——

"వాడికో 'షేవింగ్ సెట్' తెచ్చి పెడ్దురూ.." అని లలిత నాకు జ్ఞాపకం చేసిందాకా, వాడు పెద్దవాడవుతున్నా డని నేను గమనించలేదు.

ఎప్పుడు పెరిగేడో, ఎట్లా పెరి గేడో, అప్పుడే నా అంత అయినాడు - ఉద్యోగం చేస్తున్నాడు

ఉంగరాల జుట్టూ, పసిడిశరీరం, బొద్దుగా ఉన్న గోపీ, మొలకు వా ళ్ళమ్మమ్మ చేయించిన బంగారు మొల త్రాడు - మెళ్లో ఒంటిపేట పులిగోరు నాను - వాడి బోసినవ్వులూ, ఉయ్యా లలో పడుకుని చేతులు అటూఇటూ తిప్పుతూ వాడుచేస్తున్న భరతనాట్యం.. ఇంకా నా కళ్ళల్లో మెదుల్తూ నే ఉన్నాయి. భోజనాలయినయి. అల వాటుచొప్పున వరండాలో సిగరెట్టు కాలుస్తూ అటూ ఇటూ తిరుగు తున్నాను.

మరో ఏడెనిమిదేళ్ళల్లో రిటై రవచ్చు. ఉద్యోగంలో చేరి చాకిరి చెయ్యంగా చెయ్యంగా. మెదడంతా అరగిపోయి, చిన్నచిన్న ప్రమోషన్లు, తర్వాత ఆఫీసరు ప్రమోషను...ఆఫీ సరు హోదాకోసం తప్పనిసరిగా అప్పు చేసి కారు కొనడం...అందరూ నేను సుఖంగా ఉన్నాననుకోవడం • సంసారం బరువుగా లాక్కొస్తూనే ఉన్నాను ... నెమ్మదిగా. అయితే గమ్యం ఏవిటో తెలియడంలేదు గానుగెద్దు జీవితంలా ఉంది.

గౌరి ఎదుగుతోంది. పెళ్ళిచేయాలి. వరుణ్ణి వెదకాలి మామగార్నవుతాను. అల్లుడికి భయపడతాను. ఆ అల్లుడు గౌరిని సరిగా చూస్తాడో చూడడో! చూసినా చూడకపోయినా పెళ్ళయిన తరువాత సంసారం నెట్టుకుపోతారు పిల్లలు పుడ్తారు నేను తాతనవుతాను ఇంత త్వరగా తాతనవడం ఇష్టంలేదు

నే నింకా అటూ ఇటూ తిరుగుతు న్నాను గోపీ నా దగ్గరకువచ్చి-ఏదో మాట్లాడాలని ప్రయత్నంలో ఉన్నాడు. మాట్లాడడానికి సందేహిస్తున్నాడల్లే ఉంది.

నాన్నగారూ! అన్నాడు నెమ్మదిగా.

- 'ఏవిటి విశేషం. ఉద్యోగం ఎలా ఉంది' అన్నాను.

'బాగానే ఉంది. కాని మా బాస్ వట్టి చాదస్తం. మనిషి. చాలాసేపటి వరకు ఆఫీసులో కూర్చుంటాడు-

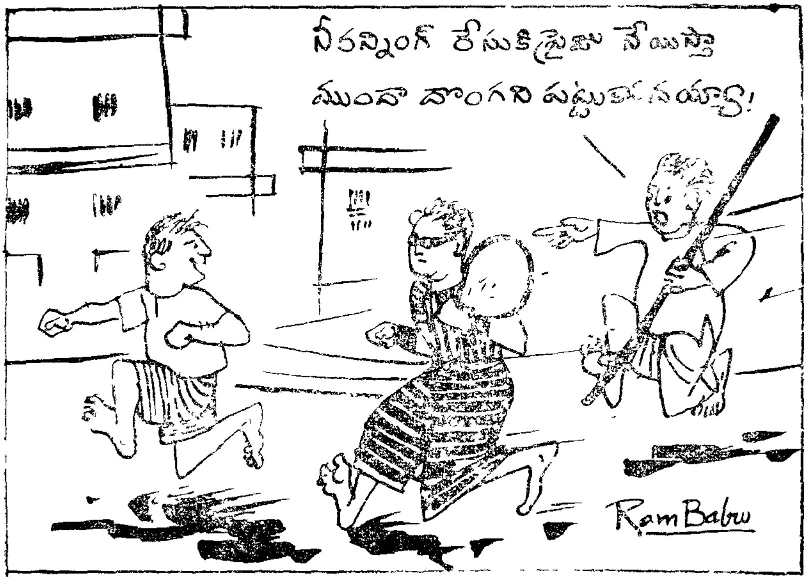

బజార్లో ఓ కొట్లో టెర్లిన్ సూటింగ్ క్లాత్ చూసేను చాలా బావుంది లేటెస్ట్ డిసైన్‌ట...' అని నీళ్లు నముల్తున్నాడు.

'వరలక్ష్మి శుక్రవారం వస్తోంది రెండు రోజుల్లో...అమ్మ సంగతిచూడు' అన్నాను.

వాడు గ్రహించుకున్నట్టు లేదు విడమఱచి పెద్దగా చెప్తే లలిత వినేట్టుగా ఉంది దగ్గరకుపిలిచి చెవిలో ఊదాను.

* * *

శుక్రవారం వచ్చింది

ఒక బంగారుకాసు, ఒక పట్టు చీరె తెచ్చి వాళ్ళమ్మకిచ్చేడు గోపీ.

ఇవన్నీ ఎందుకురా అన్నది లలిత. గోపీలో ఏ భావమూ లేదు. నా మాట కాదనలేక తప్పనిసరిగా కొన్నట్టుగా ఉన్నాడు.

లలిత తలకు స్నానం చేసి పట్టుచీరె కట్టుకుని మడితో పూజ ప్రారంభిస్తోంది

పచ్చటిశరీరం. పట్టుచీరె నుదుటిమీద పావలా అంత జపాకుసుమంలా మెరుస్తున్న 'కుంకుమ. అయిదుగురు పిల్లల తల్లిలా కన్పించడం లేదు. నా కళ్ళకింకా పెళ్ళికూతురులాగే ఉంది. ఆమెలోని ఆకర్షణకు తట్టుకోలేక పోతున్నాను. కాశపోసి పట్టుచీరె కట్టింది. ఆ చీరెకట్టే విధానంలో పిక్కలు కన్పిస్తున్నాయి. చూడగానే పార్వతి దేవిలా కన్పించింది. ఆ దేవతకు దణ్ణం పెట్టాలనిపించింది. నా మనసుకు

మనస్కరించలేదు. అమాంతం దగ్గరకు తీసుకోవాలనిపించింది. ఆమె మడి. భక్తితో పూజచేస్తున్నది, ఇంట్లో పిల్లలు...సందడి...నాకోర్కెను చంపుకున్నాను.

–'ఒరే గోపీ అమ్మకు దణ్ణం పెట్రా' అన్నాను.

లలిత గోపీని దీవించింది.

ఆ రోజు మధ్యాహ్నం ఆఫీసుకు భోజనం క్యారియర్లో పంపించింది లలిత. వడలు, పులిహోర, పాయసం– వీటన్నిటితో తృప్తిగా భోజనం చేశాను.

సాయంత్రం కొంచెం ఆలస్యం అయింది ఇంటికి వెళ్ళేటప్పటికి.

ఇంట్లో ఏదో పెద్దగా మాట్లాడుతున్నాడు గోపీ.

'అంత ఖరీదు పెట్టి పట్టుచీరె తెస్తే పూజ పూజ అని దాన్ని నానారకాలుగా నలిపేసి అప్పుడే మాసిపోయేట్లు చేశారు. దాన్నిండా కుంకుమ – గంధం మరకలూ. పాతగుడ్డలా దాన్ని ఓ మూల స్టాండ్ మీద పడేశారు. ఆ చీరె సినిమాకో, ఏదన్నా ఫంక్షన్ కో నాజూకుగా కట్టుకుని వాడుకుంటే బాగుంటుంది. ఎంతవయసు వస్తే ఏం బొత్తిగా డబ్బు విలువ తెలియదు. కల్చర్ అంటూ అసలే లేదు' అంటున్నాడు గోపీ.

నేను రావడం గమనించి లలిత నా వైపు అదోలా చూస్తున్నది. ఆ చూపులోని భావం నే గ్రహించాను.

గౌరి గోపీవైపు కోపంగా చూస్తున్నది.

'కల్చర్...కల్చర్ అంటున్నావ్. నీకున్నదిలే బోడి కల్చర్. అమ్మను అనటానికి నీకు నోరు ఎలా వచ్చిందిరా" అంటున్నది గౌరి. గోపీ రెచ్చిపోయాడు.

"ఈ ఆడవాళ్ళు ఎప్పుడూ ఇంతే. వినరు ఒకరు చెప్తే. తమకు తోచదు. అసలు బుర్ర ఉంటేగా."

"ఒరేయ్ గోపీ! మాటలు తిన్నగా రానీ. హద్దులు మీరుతున్నావ్"–గౌరి కళ్ళు ఎర్రజేసింది. గోపీ ఇంకా కారాలు మిరియాలు నూరుతున్నాడు. మాటా మాటా పెరిగింది చేతుల్దాకా వచ్చేట్టుగా ఉంది.

లలిత నావైపు చూస్తూనే ఉంది.

రవి, హరి అక్కపక్షం అన్నట్టుగా గౌరి వెనకాలే నిల్చుని గోపీని ఉరిమి ఉరిమిచూస్తున్నారు. ఆ సమయంలో ఏం మాట్లాడాలో తోచడంలేదు. తెలియడంలేదు.

"నీకు బుద్ధిలేదురా గోపీ" అంటున్నది గౌరి. అవునవును అంటున్నారు రవి, హరి బుద్ధిఉండడం, బుద్ధిలేకపోవడం అంటే ఏమిటో తెలిసినట్టుగా.

గోపీకి రోషం, క్రోధం ఎక్కువైంది.

"పోండ్రా మీతో నాకేవిటి... మీరంతా ఇడియట్స్" అన్నాడు.

"మేం ఇడియట్స్ అయితే నీవో గొప్ప ఫూల్‌వి" అన్నది గౌరి. రవి సారి చప్పట్లు కొట్టారు

గోపి గౌరిమీదికి ఉరుకుదామా అన్నట్లుగా ఉన్నాడు మీ వీపులు కాచుకోండి అని చెయ్యివత్తేడు.

ఒరేయ్ గోపీ అని గదమాయించాను లలిత అక్కడ నిల్చున్నదన్న మాటేగాని ఎక్కడో చూస్తున్నది.

ఆమెకు డొక్కలో మోకాళ్ళతో పొడిచినట్లయింది.

పురిటిమంచం గోపి పుట్టినపుడు తను బాగా నీరసించిపోయింది మూలుగు.

పుట్టూనే బొద్దుగా వున్న గోపి మామూలు పిల్లలకంటే తూకం ఎక్కువే. చాలా ఆరోగ్యంగా ఉన్నాడన్నాడు డాక్టరు. చారడేసికళ్లు. ఆకలయితే ఇల్లంతా దద్దరిల్లిపోయేట్లు ఏడ్చేవాడు పచ్చడి మెతుకులూ పప్పుకూరా తింటున్నా లలితది సహజంగా ఆరోగ్యకరమైన శరీరం. గోపి పుట్టిన

తరువాత ఆమెకు అందం, ఆరోగ్యం మరీ ఎక్కువైనట్టుగా ఉండేది గోపీనిదగ్గరకు తీసుకుని గుండెలకు హత్తుకుని వాడిమీద చీరెకొంగు కప్పి వాడిమీద చేయివేసి వాడి కళ్ళల్లోకిచూస్తూ పాలిస్తుంటే, ఆవురావురుమని చుబుక్ చుబుక్ అని చప్పుడుచేస్తూ చేతుల్తో ఆడుకుంటూ లలితకు చక్కిలిగింతలు పెడ్తూ పాలు తాగేవాడు గోపి. పాలు తాగుతుంటే నరాలన్నీ తోడేసినట్టుగా ఉండేది. ఆ చిన్న చిన్న కాళ్ళతో కుమ్మేవాడు డొక్కలో కాళ్ళతో తన్నేవాడు తీయగా హాయిగా ఉండేదా బాధ నాతండ్రే నా బంగారుపంటే అని మరీ దగ్గరగా తీసుకుని ఆ బాధలో వాడి బుగ్గలమీద ముద్దులవర్షం కురిపించేది లలిత గోపీ పాలుతాగుతున్నపుడు ఎప్పుడన్నా హఠాత్తుగా నేను చూసి నప్పుడు లలిత సిగ్గుతో కుంచించుకు పోయేది. పమిట బుజానికంతకూ కప్పుకుని నావైపుచూసి ఆతన్మయత్వంతో అందంగా నవ్వేది ఆ నవ్వులో ముత్యాలవర్షం. ఆ కళ్ళల్లో అంతులేని ఆప్యాయత నాకెందుకో ఆకూ అలమూ గడ్డీ తిని కమ్మని పాలిచ్చే ఆవు, ఆ ఆవుపాలు తాగి కోరల్లో విషం పెంచుకున్న పాము కళ్ళల్లో మెదిలినై.

ఛ, ఇదేం పోలిక. ఇలాంటి ఆలోచన్లు నాకు రాకూడదు. మా గోపీ బంగారుతండ్రి. చిన్నతనం...తెలియక ఏదో అంటున్నాడు అని సమాధాన పరచుకున్నాను.

లలిత కళ్ళెందుకో చెమర్చటం చూశాను ఒరేయ్ గోపీ,గౌరీ,హరీ... భోజనాలకు వేళవుతున్నది. రెడీ అవ్వండి అంటున్నది లలిత

ఇల్లంతా నిశ్శబ్దంగా ఉంది.

* * *

ఆరోజు రాత్రి లలిత నా చెంతన చేరినపుడు హాయిగా దగ్గరకు తీసుకున్నాను...'ఏవండోయ్ చూశారా, వీడి అప్పుడే నా డబ్బు, నావస్తువు అనే భావం వచ్చేసింది' అన్నది నవ్వుతూ.

"ఉద్యోగం వెలగబెడ్తున్నాడుగా అయినా వాడి డబ్బు మనకెందుకే. వాణ్ణి పెంచి పెద్దవాణ్ణిచేశాం ఇప్పుడు రెక్కలు వచ్చినయి. రేపోమాపో ఆ కోడలుపిల్ల వస్తే... ఎగిరి పోనే పోతాడు" అన్నాను.

"బాగా చెప్పారు" అంటూ ఇంకా దగ్గరగా వచ్చింది. గువ్వలా నాలో ఒదిగిపోయింది.

"ఆ పట్టుచీరె బిల్లు... డ్రాయర్లో ఉందా?" అన్నాను.

* * *

ఆ నెలాఖరున జీతం రాగానే ఆ చీరె ఖరీదుకు ఓ మంచి టెర్లిన్ సూట్ గుడ్డ బజార్లో కొని ఇంటికి తెచ్చాను.

గౌరి చూసింది దాన్ని.

"ఈ సూటుగుడ్డ చాలా బావుంది. మీరు కుట్టించుకోండి నాన్నగారూ" అన్నది గౌరి.

"నా కెందుకమ్మా ఇంకా సూట్లు, ఉన్నవి చాల్లే" అన్నాను

ఎక్కడ ఆడుకుంటున్నారో రవి, హరి పరుగెత్తుకుంటూ లోపలకు వచ్చేరు వాళ్ళ దృష్టి అంతా దానిమీదే ఉంది ఆదుర్దాగా ఆ సూటుగుడ్డవైపు చూస్తున్నారు. 'పండగలొస్తున్నాయి తమకోసమే నేమో అది తెచ్చింది. చక్కగా నిక్కర్లు కుట్టించుకోవచ్చు' అనుకుంటున్నారు హరి రవి చెవిలో ఏదో చెప్తున్నాడు గుసగుసలు.. మనకే లేరా అంటున్నాడు రవి వినపడీ వినపడనట్లు వాళ్ళిద్దరి ముఖాలు విప్పారినయి వాళ్ళ కళ్ళల్లో బోలెడంత సంతోషం తొంగిచూస్తున్నది

ఇంతలో గోపీ ఎక్కడనుండో అమాంతం వచ్చేడు.

"ఒరేయ్ గోపీ ఇలారా" అన్నాను. వాడు నెమ్మదిగా వచ్చేడు దగ్గరకు

"గోపీ! నీకో ప్రజంటు తెచ్చాన్రా... చూడు"...అని ఆ సూటు గుడ్డను వాడి చేతులో ఉంచుతూ...'నీకు ఉద్యోగం వచ్చిన శుభ సమయాన • నీకీ ప్రజంట్ ...బెస్ట్ ఆఫ్ లక్...'అంటూ వాడి చేతిని నా చేతిలోకి తీసుకున్నాను

అది చూసుకుంటూ ... వాడు... వండర్‌ఫుల్ ..చాలా బాగుంది ఇది. థ్యాంక్యూ.. నాన్నగారూ . అన్నాడు.

ఆనంద బాష్పాలో...మరేవిటో... అవి...లలిత కళ్ళు వత్తుకుంటూ...

'గోపీ....నాన్నగారికి నమస్కారం చెయ్యి...'అన్నది.

వాడు వంగి నా కాళ్ళను తాకేడు

'ఆల్ ది బెస్ట్' అని దీవించాను.

గౌరి నా వైపు చూస్తున్నది...

రవి, హరి, ఉమ ..బిక్క మొహాల్తో చప్పట్లు కొట్టేరు !!...

———